

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/649/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4415208199
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4415208199.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľky: K. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. O., B. XX, zastúpená Advokátskou spoločnosťou, s. r. o. JUDr. Tatiana Timoranská so sídlom Nové Zámky, Podzámska 32, proti odporcovi: I. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. O., B. XX, prechodne bytom P., L. XX, zastúpený Mgr. Jakubom Malým, advokátom so sídlom v Bratislave, Cukrová 14, o nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 22. apríla 2015 č. k. 10C/252/2015-74, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa nariadenia predbežného opatrenia **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa nariadil predbežné opatrenie, ktorým uložil odporcovi povinnosť nevstupovať do trojizbového bytu číslo X nachádzajúceho sa na druhom poschodí bytového domu so súpisným číslom XXXX na adrese B. XX, V. O., a to až do právoplatného skončenia konania o zrušenie práva nájmu manželov k družstevnému bytu, vedeného na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 10C/263/2015. Ďalším výrokom zaviazal navrhovateľku zaplatiť na účet Okresného súdu Nové Zámky súdny poplatok za návrh na nariadenie predbežného opatrenia vo výške 33 eur, do troch dní po právoplatnosti uznesenia. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 74 ods. 1, § 76 ods. 1 písm. g/, § 76 ods. 4 OSP, ako i zisteným skutkovým stavom, na základe čoho dospel k záveru, že návrh navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia je dôvodný, preto mu v celom rozsahu vyhovel, keď sa zároveň stotožnil so všetkými skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Okrem toho uviedol, že je potrebné dočasne upraviť pomery účastníkov konania, pričom navrhovateľka ňou uvádzanými skutočnosťami a listinnými dôkazmi osvedčila danosť jej práva, je vecne legitimovaná v konaní a preukázala, že jej právny nárok nie je zrejme neopodstatnený. Taktiež navrhovateľka preukázala potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania, pre násilné správanie sa odporcu voči navrhovateľke v takom rozsahu, že momentálne ďalšie prípadné vstupy odporcu do spoločného bytu by sa stalo neznesiteľné pre navrhovateľku, voči ktorej je zrejme reálna hrozba ďalšieho takéhoto násillia od odporcu. I keď týmto rozhodnutím dochádza dočasne k zásahu do výkonu užívacieho práva odporcu k predmetnému bytu, k dočasnému obmedzeniu odporcu užívať byt, súd mal za to, že záujem na ochrane života a zdravia navrhovateľky i vzhľadom k tomu, že sa podieľa na výchove maloletých detí, prevažuje nad tento zásah do výkonu užívacieho práva odporcu. Predpokladom na nariadenie predbežného opatrenia je to, že povinná osoba je dôvodne podozrivá z násillia, keď osvedčenie musí vyplývať z obsahu trestného oznámenia, prípadne z iných listín, prípadne svedeckých výpovedí. V tejto súvislosti súd považoval za potrebné opätovne poukázať aj na uznesenie OR PZ Nové Zámky, ČVS: ORP-909/OVK-NZ-2013 zo dňa 18. 12. 2014, ktorým je odporca stíhaný ako obvinený zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby a ktoré uznesenie je z hľadiska nariadeného predbežného opatrenia potrebné považovať za podstatný dôkazný prostriedok. Doba trvania predbežného opatrenia bola určená do právoplatného skončenia konania vo veci samej o zrušenie spoločného nájmu manželov k družstevnému bytu (konanie Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 10C/263/2015), na čom nič nemení

fakt, že konanie vo veci samej bolo začaté dňa 22. 04. 2015, teda až po tom, čo bolo dňa 20. 04. 2015 začaté konanie o nariadenie predbežného opatrenia. Predbežné opatrenie ako zabezpečovací inštitút občianskeho súdneho konania predpokladá ďalší procesný postup, preto v ustanovení § 145 OSP sa ustanovuje, že o náhrade trov konania spojených s týmito procesnými úkonmi sa rozhoduje až v konaní vo veci samej. Vzhľadom k tejto právnej úprave o trovách konania spojených s predbežným opatrením súd rozhodne až v konaní vo veci samej. Navrhovateľka vo svojom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia uviedla, že rozhodnutím zo dňa 13. 04. 2015 jej bol Centrom právnej pomoci predbežne priznaný nárok vo veci podania návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vo veci vylúčenia užívacieho práva odporcu k bytu. S týmto tvrdením súd nesúhlasil, keď z pripojeného rozhodnutia Centra právnej pomoci, Kancelária Nitra, Štefánikova trieda 88, Nitra spisovej značky 5658/2015-KaNR zo dňa 13. 04. 2015 vyplýva, že bol navrhovateľke predbežne priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci a bola jej určená advokátka JUDr. Tatiana Timoranská, Advokátska spoločnosť, s. r. o., Podzámska 32, Nové Zámky na zastupovanie žiadateľky v právnej veci obmedzenia, resp. vylúčenia užívacieho práva k bytu I. X., nar. XX. XX. XXXX. Z uvedeného je zrejmé, že nárok na poskytnutie právnej pomoci nebol predbežne priznaný do konania o nariadenie predbežného opatrenia podľa § 76 ods. 1 písmeno g) OSP do právoplatného skončenia konania o zrušenie práv nájmu manželov k družstevnému bytu. To má za následok, že navrhovateľka v konaní nie je oslobodená od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov. Navrhovateľke preto bola uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh na nariadenie predbežného opatrenia vo výške 33 eur podľa § 2 ods. 1 písmeno a) k § 5 ods. 1 písmeno a) k položke 1 písmeno c) sadzobníka súdnych poplatkov citovaného zákona.

Proti tomuto uzneseniu v časti týkajúcej sa nariadenia predbežného opatrenia, podal v zákonnej lehote odvolanie odporca, domáhajúc sa ním jeho zrušenia, nakoľko nariadenie predbežného opatrenia je nedôvodné, v rozpore so záujmami maloletého dieťaťa a ohrozuje zdravé vzťahy medzi maloletým a ním. Uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa nie je založené na dostatočne zistenom skutkovom stave, nakoľko neexistujú preukázateľné dôkazy, ktoré by potvrdzovali v uznesení popísané konanie. Súd prvého stupňa vychádzal len z tvrdení navrhovateľky, len na základe ktorých nemohol objektívne rozhodnúť o nariadení predbežného opatrenia. Tvrdenia navrhovateľky, že mal dlhodobo brániť navrhovateľke - matke maloletého I. X., nar. XX. XX. XXXX, stretávať sa s maloletým, nie sú založené na pravde. Maloletý bol zverený do starostlivosti navrhovateľky a on túto skutočnosť plne rešpektoval a s maloletým sa stretával tak, ako mu to určil súd v konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 16P/178/2012. Taktiež tvrdenia navrhovateľky, že maloletého, ako aj celú rodinu, vrátane ďalších maloletých detí, ktoré má navrhovateľka z iného vzťahu než z manželstva s ním, psychicky vydiera a týra celú rodinu, sú absurdné. Tieto tvrdenia navrhovateľky sú zámerne vykonštruované s úmyslom ho poškodiť a zabrániť mu stretávať sa s maloletým a zabrániť mu vo výkone jeho rodičovských práv a povinností vyplývajúcich z ustanovení § 28 a nasl. Zákona o rodine. Predbežným opatrením by súd obmedzil právo rodiča na styk s dieťaťom, pričom ide o právo, ktoré nepatrí len do obsahu rodičovských práv a povinností, ale jeho realizáciou sa uspokojujú základné ľudské potreby rodiča. Na to, aby mohol vychovávať maloletého, má právo ho mať u seba, vo svojej osobnej starostlivosti, čo sa mu predbežným opatrením znemožní, nakoľko si maloletého nebude môcť vyzdvihnúť. Taktiež by predbežným opatrením došlo k porušeniu práva rodiča a dieťaťa - maloletého, garantovaného Ústavou SR v čl. 41 ods. 4. Ďalej poukázal na čl. 9 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa a uviedol, že maloletý má k nemu dobrý vzťah, má ho rád, chce sa zdržiavať v jeho blízkosti a tráviť s ním čas, pričom nariadenie predbežného opatrenia by malo za následok obmedzenie jeho styku s maloletým, čím by, vzhľadom na nízky vek maloletého, došlo k trvalému a nenávratnému psychickému odlúčeniu maloletého od svojho otca. Ďalej uviedol, že napadnutým uznesením súd prezumuje jeho vinu, nakoľko zakladá odôvodnenie uznesenia primárne na podklade trestného konania, v ktorom je v postavení obvineného, čo je v rozpore s nálezom Ústavného súdu SR PL. ÚS 12/98 zo dňa 17. 11. 1998. Má za to, že navrhovateľka v návrhu nepreukázala dostatočne dôveryhodne potrebu, aby pomery účastníkov konania boli dočasne upravené a taktiež neodôvodnila existenciu nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy.

Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedla, že nariadené predbežné opatrenie je správne, v plnom rozsahu zákonné a dôvodné, pričom boli splnené všetky podmienky na jeho nariadenie. Tvrdenia odporcu vo vzťahu ku všetkým prebiehajúcim konaniam a sporom a vzhľadom na skutočnosť, že matka maloletého I. X. nemala možnosť sa so synom stretávať v súlade s rozhodnutím súdu viac ako tri roky vyznievajú ako jej výsmech. Hoci predmetom predbežného opatrenia je zákaz vstupu odporcu

do bytu, v celom odvolaní sa odporca koncentruje na dieťa, poukazujúc na obavu, že by bol obmedzený jeho prístup k nemu. Celé odvolanie vyznieva, ako by sa týkalo iných účastníkov, keď odporca uvádza, že sa s dieťaťom stretáva v súlade s rozsudkom súdu a tento rozsudok plne rešpektoval, pričom mal. I. bol zverený do jej starostlivosti navrhovateľky, napriek tomu jej ho otec odmieta doposiaľ vydať, s dieťaťom sa nekontaktuje a vo veci prebieha výkon rozhodnutia. Otázne je, ako potom odporca rešpektuje rozsudok a ako sa on s dieťaťom stretáva v súlade s rozsudkom, keď je dieťa stále u neho. Na druhej strane, pokiaľ dieťa konečne vydá alebo mu bude odňaté, z ničoho nevyplýva, že by mu bránila stretávať sa s dieťaťom v súlade s rozhodnutím tak, ako to robí otec dieťaťa a nie je namieste poukazovať na to, že by dieťa malo byť oddelené od vlastných rodičov v dôsledku nariadeného predbežného opatrenia. Predbežným opatrením nie je v podstate reálne žiadnym spôsobom zasiahnuté do práv odporcu, ktorý od roku 2012 žije v byte svojej matky v Bratislave a žiadnym spôsobom nebude teda poškodený na jeho právach. Samotná skutočnosť, že prebiehajúce trestné konanie, z ktorého uvádzané skutočnosti vyplývajú, nie je skončené, neznamená, že súd prvého stupňa nemal za to, že je osvedčená naliehavá potreba dočasne upraviť pomery účastníkov konania. Navrhla napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdiť.

Uznesením zo dňa 05. 06. 2015 č. k. 10C/252/2015-113 súd prvého stupňa zrušil výrok uznesenia Okresného súdu Nové Zámky č. k. 10C/252/2015-74 zo dňa 22. 04. 2015, ktorým bola navrhovateľke uložená povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Nové Zámky súdny poplatok za návrh na nariadenie predbežného opatrenia vo výške 33 eur, do troch dní po právoplatnosti uznesenia.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti týkajúcej sa nariadeného predbežného opatrenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti nariadenia predbežného opatrenia je potrebné podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdiť.

Podľa § 74 ods. 1 OSP pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Podľa § 75 ods. 1 OSP predbežné opatrenie nariadi súd na návrh. Návrh nie je potrebný, ak ide o predbežné opatrenie na konanie, ktoré môže súd začať i bez návrhu.

Podľa § 76 ods. 1 písm. g/ OSP predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi, aby nevstupoval dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba vo vzťahu, ku ktorej je dôvodne podozrivý z násilia.

Predbežné opatrenie je inštitútom, ktorý nachádza uplatnenie v situáciách, kedy nemožno čakať na skončenie konania vo veci samej, ale je potrebné ešte pred meritórnym rozhodnutím prijať určité dočasné opatrenie, pretože sa javí byť danou hrozba, že konečné rozhodnutie nebude už mať pre hmotno-právny vzťah medzi účastníkmi význam. Predbežné opatrenie tak predstavuje procesný zabezpečovací prostriedok dočasného a provizórneho charakteru, ktorého účelom je zabezpečiť podmienky na poskytnutie reálnej účinnej a efektívnej súdnej ochrany účastníkom konania, najmä z hľadiska zaručenia nerušeného rozhodovania vo veci samej.

Rozhodovanie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v občianskom súdnom konaní treba považovať za integrálnu súčasť základného práva na súdnu ochranu v zmysle článku 46 Ústavy Slovenskej republiky. Zo zásady rovnosti účastníkov konania však nemožno vyvodzovať nijaký abstraktný postulát, že účastníci konania - bez zreteľa na ich postavenie a konkrétnu procesnú situáciu - musia v každej časti, či druhu konania súčasne disponovať určitým procesným prostriedkom. V prípade niektorých procesných prostriedkov z ich povahy a účelu vyplýva, že ich uplatnenie má k dispozícii len jedna strana, tomu zodpovedá aj príslušná zákonná úprava. Tak tomu je aj v prípade návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, lebo cieľom tohto návrhu je dosiahnuť požadovanú dočasnú súdnu ochranu a v danom kontexte má právna úprava zaručiť účinnosť poskytnutej súdnej ochrany.

Predbežné opatrenie je procesným inštitútom, ktorý umožňuje poskytnúť ochranu porušeným alebo ohrozeným subjektívnym právam do toho času, kým sa definitívne nerozhodne o veci samej. Pri nariaďovaní predbežného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. V dôsledku toho sa tu nezisťujú všetky tie skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred

vydaním konečného rozhodnutia. Skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje dôvodnosť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nemusia byť preukázané dôkazmi. Zákon z tohto dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o predbežnom opatrení mal súd vykonávať dokazovanie (§ 120 a nasl. OSP). Pre nariadenie predbežného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie, aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. V dôsledku aplikácie ustanovenia § 76 ods. 1 písm. g/ OSP sa ohrozenej osobe poskytuje pomerne rýchla ochrana, vďaka ktorej nemusí ďalej zotrávať v spoločnom obydľí s násilnou osobou, ani nemusí opúšťať svoje obydlie, ak sa chce chrániť pred opätovnými útokmi násilnej osoby, nemusí žiť v strachu a obavách o svoj život a zdravie, a ani sa nemusí zaťažovať hľadáním náhradného ubytovania. Teda účelom predbežného opatrenia nariadeného v zmysle ustanovenia § 76 ods. 1 písm. g/ OSP je poskytnúť oprávnenému účastníkovi dočasnú ochranu, prípadne zabrániť ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutkový stav veci nie je náležite zistený. Pred nariadením predbežného opatrenia podľa § 76 ods. 1 písm. g/ OSP postačuje, ak je osvedčené dôvodné podozrenie z násilia, čo znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti, pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Dôvodné podozrenie z násilia sa v prípadoch podľa § 76 ods. 1 písm. g/ OSP preukazuje predovšetkým listinnými dôkazmi, keďže ide o konanie z hľadiska procesného maximálne zrychlené.

V preskúmvanej veci sa navrhovateľka návrhom, doručeným súdu prvého stupňa dňa 20. 04. 2015, domáhala nariadenia predbežného opatrenia, ktorým by súd uložil odporcovi, aby nevstupoval do 3-izbového bytu č. X nachádzajúceho sa na 2. poschodí bytového domu so súpisným číslom XXXX, na adrese B. 36 V. O., a to až do právoplatného skončenia konania o zrušenie práva nájmu manželov k družstevnému bytu. Z odôvodnenia návrhu vyplýva, že manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené v konaní Okresného súdu Nové Zámky 16P/178/2012 a od roku 2012 prebiehajú medzi účastníkmi konania spory týkajúce sa maloletého I. X., nar. XX. XX. XXXX, ktorý je od júna 2012 u otca (odporcu), ktorý cielene bráni dlhodobo matke (navrhovateľke) s dieťaťom sa kontaktovať, pričom otec maloletého dieťaťa psychicky vydiera a týra celú rodinu, vrátane ďalších maloletých detí, ktoré má navrhovateľka z iného vzťahu, než z manželstva s odporcom. Napriek tomu, že odporca sa v júni 2012 odsťahoval zo spoločnej domácnosti do P., sporadicky sa vracia do spoločného bytu na adrese V. O., B. XX, za účelom vyvolania psychického teroru, bezdôvodne sa necháva sprevádzať políciou, ktorú si pred dvere matky zavolá a takto sa domáha vstupu do bytu. K takýmto incidentom došlo v septembri 2013, ako aj 08. 10. 2013. Následne navrhovateľka podala trestné oznámenie pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby, v ktorom konaní pokračuje vyšetrovanie. Napriek tomu, že v konaní o rozvod manželstva bol maloletý I. X. zverený do osobnej starostlivosti matky, dieťa u matky nie je, pretože otec svoju povinnosť z vykonateľného rozsudku nesplnil. Z toho dôvodu matka podala návrh na výkon rozhodnutia, ktoré konanie je vedené na Okresnom súde Nové Zámky 11Em/1/2015. Odporca pokračuje v psychickom terore, čo sa prejavilo dňa 02. 04. 2015, v ktorý deň odporca údajne len "na oko" priviedol maloletého I. X. k matke s tým, že jej ho mieni odovzdať, no v skutočnosti sa domáhal vstupu do bytu. Maloletého syna nechal zavretého so svojou matkou v aute a neurobil nič preto, aby maloletý mal záujem z auta vystúpiť a to ani na podnet kolízneho opatrovníka a ani na podnet príslušníkov polície. Maloletý syn kopal, na matku kričal, odmietal s ňou ísť, s odôvodnením, že ho bude byť káblom a varechou po hlave, remeňom, pričom na otázku kolíznej opatrovníčky maloletý I. X. oznámil, že si na také niečo nepamätá, ale otec mu to zvykne čítať. V dôsledku stresu hrozil dieťaťu kolaps, odporca odmietol ísť s dieťaťom na pohotovosť, nasadol do auta a odišiel. Odporca sa voči navrhovateľke dopúšťa násilia, ktoré je zrejme aj z vyšetrovacieho spisu OR PZ Nové Zámky ČVS: ORP-909/OVK-NZ-2013. Okrem toho v súvislosti s udalosťami zo dňa 02. 04. 2015 navrhovateľka podala ďalšie trestné oznámenie na Okresnú prokuratúru Nové Zámky.

Z obsahu spisu v prejdňavanej veci ďalej vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 19. 11. 2014 č. k. 16P/178/2012-559 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 05. 03. 2015 č. k. 8CoP/7/2015-755 bolo manželstvo I. X. a K. X., uzavreté dňa 04. 12. 2007 v Bratislave, rozvedené, maloletý I. X., nar. XX. XX. XXXX bol na čas po rozvode zverený do osobnej starostlivosti matke a otcovi bola uložená povinnosť platiť výživné na maloletého I. X. vo výške 50 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Obaja rodičia majú právo maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. Súd upravil styk otca s maloletým I. tak, že otec má právo sa s maloletým dieťaťom stýkať každý párnny víkend v čase od 10:00 hod. v sobotu, do nedele 17:00 hod., pričom si dieťa od matky prevezme na adrese trvalého pobytu matky a dieťa matke vráti na adresu trvalého pobytu. Matka je povinná dieťa na styk riadne pripraviť.

Uznesením Okresného riaditeľstva PZ, Odbor kriminálnej polície Nové Zámky zo dňa 18. 12. 2014, ČVS: ORP-909/OVK-NZ-2013 je odporca podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku stíhaný ako obvinený zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písmeno a) ods. 2 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b), písmeno j) Trestného zákona, lebo na podklade zistených skutočností je dostatočne odôvodnený záver, že v presne nezistenej dobe v období od marca 2008 do augusta 2012 v Nových Zámkoch, na adrese B. XX fyzicky a psychicky týral K. X., nar. XX. XX.XXXX a jej deti J. T., nar. XX. XX.XXXX, I. T., nar. XX. XX. XXXX a to tak, že K. X. počas celej tejto doby fyzicky napádal rôznymi atakmi fyzického charakteru, požadoval od nej prejavy jej podradenosti a to tak, že ho musela prosiť na kolenách, vulgárne jej nadával a vyhrážal sa jej, že ju dostane na psychiatriu a zoberie jej deti, ďalej mal. J. T. často bil varechou a remeňom, udeľoval mu rôzne tresty vo forme dlhodobého zákazu pozerania televízora, zákazu hrania sa na PC, zákazu návštevy rodinných príbuzných zo strany matky, ponižoval ho nadávkami a urážkami, maloletú I. T. fyzicky bil, ponižoval ju, udeľoval jej rôzne zákazy vo forme pozerania TV a zákazu hrania sa na PC, nadával jej a namáčal jej prsty rúk do štipľavej papriky, nútil ju rýchlo jesť jedlo, pričom po jeho vyvrátení od nej požadoval, aby ho zjedla opakovane, čím týral blízke osoby a spôsoboval im dlhodobé psychické alebo fyzické utrpenie bitím, ponižovaním pohrdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním a iným správaním, ktoré ohrozilo ich fyzické alebo psychické zdravie.

Dňa 22. 04. 2015 bolo na Okresnom súde Nové Zámky začaté konanie na základe návrhu navrhovateľky K. X. proti odporcovi I. X. o zrušenie práva spoločného nájmu manželov v k družstevnému bytu, ktorá vec je vedená na Okresnom súde Nové Zámky pod spisovou značkou 10C/263/2015.

Vychádzajúc zo skutočností uvedených navrhovateľkou v návrhu, ako i z obsahu spisu a listín, ktoré navrhovateľka do spisu doložila, odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne, a preto ho potvrdil. Súd prvého stupňa vec správne právne posúdil, pričom odvolací súd, zhodne ako súd prvého stupňa, má za to, že navrhovateľka preukázala potrebu dočasne upraviť pomerov účastníkov konania. Odvolací súd pritom zvyrazňuje, že predbežné opatrenie je možné vydať v prípade, ak sú osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako aj osvedčené, že je tu nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, keď bez okamžitej a dočasnej úpravy pomerov by bolo právo účastníkov ohrozené. Odvolací súd, rovnako ako súd prvého stupňa, je toho názoru, že tieto základné atribúty dôvodnosti predbežnej úpravy vo forme predbežného opatrenia navrhovateľka osvedčila. Navrhovateľka dostatočne osvedčila, že odporca je vo vzťahu k nej, ako i vo vzťahu k jej maloletým deťom, nepochádzajúcim z manželstva s odporcom, dôvodne podozrivý z násilia, keď z obsahu spisu je nepochybné, že odporca je stíhaný ako obvinený zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, ktorého sa mal dopustiť vo vzťahu k navrhovateľke, ako i maloletému J. T. a I. T., ktoré trestné stíhanie naďalej pokračuje. S ohľadom na uvedené, je potom potrebné konštatovať, že právo na ochranu života a zdravia navrhovateľky a jej maloletých detí má absolútnu povahu a je teda silnejšie ako právo odporcu vstupovať do nehnuteľnosti. K uvedenému odvolací súd ďalej udáva, že i keď je z obsahu spisu zrejmá skutočnosť, že odporca od roku 2012 býva v byte svojej matky v P., i napriek uvedenému medzi účastníkmi konania dochádza ku konfliktom, naposledy dňa 02. 04. 2015, dôsledkom čoho bolo opätovné podanie trestného oznámenia navrhovateľkou. Pokiaľ odporca v podanom odvolaní poukázal na nález ÚS SR PL. ÚS 12/98, k uvedenému odvolací súd udáva, že tento nález Ústavného súdu SR sa týka dočasného pozbavenia funkcie sudcu Ústavného súdu SR, napriek tejto skutočnosti avšak súčasne z tohto nálezu vyplýva, že z prezumpcie nevinu nevyplýva zákaz, aby s tým, voči komu sa trestné konanie začalo, nebolo možné zaobchádzať ako s obvineným, pričom obvinený je povinný strpieť určité obmedzenia a opatrenia, ktoré však nenarúšajú prezumpciu nevinu, keďže ich účelom nie je ani zistenie a ani vyhlásenie viny, t. j. nahradenie právoplatného odsudzujúceho rozsudku súdu. Tak, ako už odvolací súd konštatoval vyššie, skutočnosť, že odporca je vo vzťahu k navrhovateľke (ako i k jej maloletým deťom) dôvodne podozrivý z násilia, navrhovateľka bezpečne osvedčila, ako i súčasne osvedčila, že je daný dôvod na operatívny zásah súdu vo forme nariadenia predbežného opatrenia, keď je zrejmé, že i napriek skutočnosti, že účastníci konania už nie sú manželia, odporca nežije na adrese trvalého pobytu, ako i napriek tomu, že aktuálne je voči nemu vedené trestné konanie, sú vzťahy medzi účastníkmi i naďalej veľmi konfliktné, osvedčujúce obavu bezprostredne hroziacej ujmy navrhovateľke. Takýto záver je v danej veci možné bezpečne ustáliť bez toho, že by tým bolo porušené právo odporcu vyplývajúce z prezumpcie nevinu v zmysle čl. 50 ods. 2 Ústavy SR, keď tak, ako už odvolací súd vyššie citoval z

nálezu ÚS SR PL. ÚS 12/98, i keď nariadenie predbežného opatrenia prináša odporcovi obmedzenie vo forme nemožnosti vstupu do nehnuteľnosti, takýmto rozhodnutím súdu sa nevyslovuje vina, resp. nevina odporcu, ale len sleduje účel ochrany oprávneného subjektu v zmysle ustanovenia § 76 ods. 1 písm. g/ OSP. Odvolací súd pritom opätovne zdôrazňuje, že z hľadiska posúdenia dôvodnosti návrhu na nariadenie predbežného opatrenia je pritom postačujúce, aby navrhovateľ predbežného opatrenia osvedčil skutočnosti odôvodňujúce vyvodenie záveru o pravdepodobnosti jeho nároku, a to v danom prípade bez toho, že by súd ustálil akýkoľvek záver ohľadne posudzovania viny, resp. neviny odporcu ako obvineného. Podstatným v tomto konaní z hľadiska účelu sledovaného predbežného opatrenia bolo to, že odporca je dôvodne podozrivý z násilia, čo bolo i bezpečne osvedčené. S ohľadom na ďalšie dôvody podaného odvolania odporcu, odvolací súd udáva, že tieto, vzhľadom na skutkový stav danej veci, sú predovšetkým bez akéhokoľvek právneho i skutkového základu, keď je nepochybné, že maloletý I. X. sa od roku 2012 dlhodobo nachádza u odporcu, a to napriek tomu, že je právoplatne zverený do osobnej starostlivosti matke. Potom tvrdenia odporcu v podanom odvolaní, že nariadením predbežného opatrenia mu bude znemožnený styk s maloletým, a tak budú jeho rodičovské práva obmedzené, v žiadnom prípade nezodpovedajú reálnemu stavu danej právnej veci a z hľadiska posúdenia dôvodnosti odvolania sú v celom rozsahu zjavne neopodstatnené. I v prípade, že by sa maloletý I. nachádzal v matkinej starostlivosti (čo aktuálne tomu tak nie je), ani nariadenie predbežného opatrenia nie je tou skutočnosťou, ktorá by mala zamedziť kontakt otca so synom, nakoľko v zmysle jeho výroku sa otcovi zakazuje vstup do bytu, pričom uvedené nemá žiadny vplyv na prípadnú realizáciu styku otca so synom, keď v zmysle rozhodnutia súdu si otec dieťa prevezme na adrese trvalého pobytu matky a to bez toho, že by do predmetného bytu musel vstupovať.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd je toho záveru, že za danej situácie možno potom konštatovať, že navrhovateľka osvedčila odôvodnenosť nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy a potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov a dospel k záveru, že za danej situácie nie je možné čakať do skončenia konania vo veci samej, a je preto namieste poskytnúť reálnu a účinnú ochranu účastníkovi konania, a to až do právoplatného skončenia konania, aktuálne vedeného na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 10C/263/2015 o zrušenie práva spoločného nájmu družstevného bytu (konanie začaté dňa 22. 04. 2015, po podaní návrhu na nariadenie predbežného opatrenia).

Vzhľadom k uvedenému odvolací súd, rovnako ako súd prvého stupňa, sa stotožnil s dôvodmi na dočasnú úpravu pomerov účastníkov konania, preto uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa nariadenia predbežného opatrenia ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.